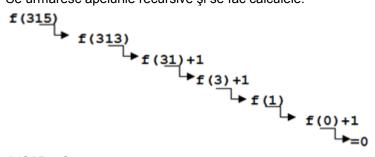
VARIANTA 7 - Rezolvare

SUBIECTUL I

1. Rezultatul expresiei x mod 5 (Pascal) sau x%5 (C/C++) este negativ în cazul unui operand x întreg negativ.

Pentru precizarea răspunsului a) se acordă 4p.

2. Se urmăresc apelurile recursive și se fac calculele:

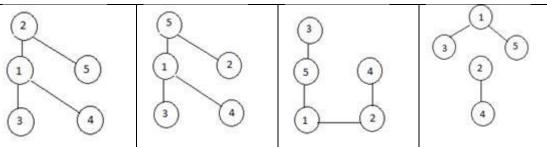
f(315)=3

Pentru precizarea răspunsului a) se acordă 4p.

3. Se generează în maniera "înaintare cu revenire", sumele: 1+2+3+4, 1+2+7, 1+3+6, 1+4+5, 1+9, 2+3+5, 2+8,..., etc.

Pentru precizarea răspunsului c) se acordă 4p.

4. Dacă reprezentăm grafic fiecare "arbore" vom obţine:

Se observă că ultimul graf nu poate fi arbore întrucât are două componente conexe. Pentru precizarea răspunsului **d)** se acordă **4p**.

5. Graful complet cu 5 noduri are 10 muchii. Pentru a obţine trei componente conexe, numărul maxim de muchii care pot fi eliminate este 8. Un asemenea graf partial ar putea fi reprezentat graphic ca în figurile următpare. Pentru precizarea răspunsului c) se acordă 4p.

SUBIECTUL al II-lea

1. Se formează un număr c din ultima cifră a fiecărui prefix divizibil cu b al lui a. Pentru precizarea valorii 24 se acordă 6p.

b. Se are în vedere că numărul căutat nu trebuie să fie format din prefixe divizibile cu 9. Pentru precizarea valorii 8999, se acordă **6p**.

c. Se testează capacitatea de a reprezenta pe hârtie algoritmul dat cu ajutorul unui limbaj de programare studiat. Deşi scrierea programelor pe hârtie este o activitate improprie la informatică, prin această cerință se valorifică experiențele anterioare de implementare şi testare a programelor pe calculator, experiențe care au cimentat cunoştințele privind structura programelor, declararea variabilelor, sintaxa instrucțiunilor programului, regulile de scriere a expresiilor, etc.

Pentru instrucțiunile corecte de declarare a variabilelor se acordă 1p., pentru citirea datelor se acordă 1p., pentru afişarea rezultatului se acordă 1p., pentru instrucțiunea de decizie se acordă 2p., pentru instrucțiunea repetitivă se acordă 2p., iar pentru cele 5 atribuiri se acordă 2p. Pentru structura corectă a programului se mai acordă 1p., în total 10p.

d. Deoarece valoarea lui a este nenulă, se poate înlocui pur şi simplu structura cât timp a≠0 execută cu o structură repetă...până când. Evident, la înlocuire, se va modifica testul final: Pentru alegerea unei structuri repetitive se acordă 2p., pentru testarea condiţiei de oprire se acordă 2p., iar pentru scrierea integrală a algoritmului se mai acordă 2p. - în total 6p.

2. Pentru ca datele să coincidă trebuie să aibă aceleaşi valori pentru zi, lună şi an. Dacă e este variabila de tip elev atunci data naşterii elevului este e.d_nt.z,e.d_nt.1,

e.d_nt.a, iar data corespunzătoare variabilei dn este dn.z, dn.1, dn.a.

Limbajul Pascal

```
(e.d_nt.z=dn.z) and (e.d_nt.l=dn.1) and (e.d_nt.a=dn.a) Limbajul C/C++
```

e.d nt.z==dn.z&&e.d nt.l==dn.l&&e.d nt.a==dn.a

Pentru acces la câmpurile variabile dn se acordă 1p., pentru acces la câmpurile variabilei e se acordă 2p., iar pentru expresie corectă se mai acordă 3 p. - în total **6p**.

în şir, pe poziţia 4 se află caracterul '2 '. Acesta se înlocuieşte cu caracterul '1 '. Se şterg mai întâi ultimele două caractere şi apoi primele trei caractere.

Pentru răspunsul 10 se acordă 6p. (2p. pentru caracterul ,1', 1p. pentru caracterul '0 ' şi încă 3p pentru rezultat integral corect).

SUBIECTUL al III-lea

1. Prelucrarea oferită de subprogram parcurge tabloul de la primul element la ultimul şi verifică dacă elementele sunt pare şi în intervalul [a,b].

```
Limbajul C/C++
Limbajul Pascal
type vector=array[1..100] of integer;
                                                        int pare(int n, int v[], int a, int b)
function pare(n,a,b:integer;v:vector):integer;
                                                           int i,k=0;
var i,k:integer;
                                                            for(i=0;i<n;i++)
begin
   k:=0;
                                                               if(v[i]%2==0 && v[i]>=a && v[i]<=b)
   for i:=1 to n do
      if (v[i] \mod 2=0) and (v[i]>=a) and (v[i]<=b)
                                                           return k;
         then k:=k+1:
  pare:=k
```

Pentru respectarea structurii antetului (function/int) se acordă 1p., pentru declararea corectă a parametrilor de intrare n, a și b încă 1p., pentru declararea corectă a parametrului v încă 1p., pentru declararea și inițializarea variabilelor locale încă 1p., iar pentru respectarea structurii subprogramului și a sintaxei limbajului se acordă încă 1p., pentru rezultat încă 2p. Corectitudinea algoritmică a prelucrării în vederea obținerii valorii cerute este notată cu 3p. (paritate, apartenență în interval, incrementare variabilă locală). În total 10n.

Facem câteva observaţii: subprogramul **trebuie** să se numească pare; În Pascal, parametrul v poate fi transmis prin adresă (var v:vector), deoarece valorile din tablou nu se modifică și este mai eficient ca timp de executare.

Valorile cu care se completează tabloul bidimensional sunt cifrele impare (1, 3, 5, 7, 9). Trebuie ţinut cont de faptul că odată ce valoarea unui element depăşeşte 9, aceasta se resetează la 1.

Linille şi coloanele matricei se numerotează de la 1 (Pascal) sau de la 0 (C/C++). Soluții posibile:

Sau se completează tabloul cu ultima cifră a valorii memorate în variabila ${\tt val}$:

```
val←1
```

```
rpentru i ←1,m execută

| rpentru j ←1,n execută

| a<sub>i,j</sub> ←val*10

| val ←val+2

| L■
```

Limbajul Pascal

Pentru declararea corectă a tabloului se acordă 1p., pentru citirea lui \mathbf{m} și \mathbf{n} se mai acordă 1p., pentru accesul la un element din tablou se acordă 1p., pentru parcurgerea tabloului pe linii și coloane se acordă 1p., pentru completarea corectă a tuturor elementelor tabloului se acordă 3p., iar pentru afișarea matricei conform cerinței se acordă 2p. În plus, pentru declararea variabilelor simple, structura și corectitudinea sintactică a programului se mai acordă 1p. - în total $\mathbf{10p}$.

Limbajul C/C++

return 0;

3. a.

f:text; #include <iostream> #include <fstream> x, k, val,nr, nr_imp:longint; gasit1,gasit2:boolean; using namespace std; ifstream f("bac.in"); assign(f, 'bac.in'); reset(f); int x,gasit1,gasit2,k,val,nr_imp; readln(f,x); int main() while not eof(f) do begin f>>x; read(f,val); while(f>>val) if val mod 2 =1 then inc(k); if val=x then if(val%2)k++; if gasit1=false then if(val==x) begin gasit1:=true; if(!gasit1) k:=0 { gasit1=1; end else k=0: begin nr_imp:=nr_imp+k; else k:=0: gasit2:=true nr_imp+=k; end; k=0; gasit2=1; end: close(f); } if gasit2=false then } write('nu exista') f.close(); else write(nr_imp) if(!gasit2) end. cout<<"nu exista";</pre> else cout<<nr_imp;

Se acordă 1p. pentru operațiile cu fișiere (declarare, nume corect și deschidere pentru citire), încă 1p. pentru citirea tuturor numerelor din fișier, 1p. pentru un algoritm principial corect, încă 1p. pentru determinarea tuturor valorilor cerute, 1p. pentru

afișarea corectă a rezultatului (mesaj / valoare numerică) și 1p. pentru corectitudinea formală (declararea variabilelor, structura programului, sintaxa instrucţiunilor, etc.). Se acordă 1p. pentru alegerea unui algoritm eficient ca timp de executare (O (n)) și 1p. pentru utilizarea eficentă a memoriei. În total **8p.**

Menţionăm că prin algoritm principial corect se înţelege un algoritm care, în intenţie, urmăreşte să rezolve corect problema, deşi poate să prezinte scăpări logice sau confuzii.

b. O soluţie posibilă:

Parcurgem şirul şi numărăm (într-o variabilă k) valorile impare dintr-o secvență delimitată de două valori x consecutive. La sfârșitul fiecărei astfel de secvențe (cu excepția primeia), vom adăuga numărul k la valoarea cerută în problemă. Variabilele gasit1 și gasit2 ne ajută să semnalizăm apariția primului x din şir şi respectiv a altui x din şir afară de primul.

Eficienţa algoritmului, ca timp de executare, constă în faptul că parcurgem o singură dată şirul cu un număr impresionant de numere. Deoarece numărul de valori din fişier (100000) este dimensiunea care contează în problemă, spunem că am obţinut un algoritm liniar. Ca spaţiu de memorie, soluţia propusă este eficientă, deoarece va utiliza doar variabile simple de lucru.

Pentru o descriere coerentă a metodei se acordă 1p., iar pentru justificarea eficienței, încă 1p. - în total **2p.**

Menţionăm că descrierea coerentă a problemei nu presupune să povestim programul, ci ideea de prelucrare.